

enkelte lejer om, hvad det er for et lejemål, han indgår.

Jeg vil også godt sige, at der oprindeligt har været regler for den almennyttige virksomhed, som vi meget gerne vil gå i forhandlinger om, og som ikke har givet anledning til misbrug, og dem vil vi selvfølgelig gerne lukke op for i et udvalgsarbejde, men at vi skal have udvidelser og muligheder for alverdens tiltag for lejernes penge, det går vi altså ikke med til.

Jeg vil godt spørge hr. Keld Albrechtsen, om han virkelig mener, at lejerne ikke har følt et eller andet mærkeligt ved at være vidne til den skandale, vi oplevede i forbindelse med Lejinco, for har det ikke været et misbrug af lejernes penge, så det batter, og giver det ikke anledning til at vi fra dette høje Ting strammer op, så det virkelig kan mærkes?

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Fru Kirsten Jacobsen siger, at lejerne ikke møder frem, og at beboerdemokratiet ikke eksisterer. Jeg vil gerne spørge fru Kirsten Jacobsen, hvad fru Kirsten Jacobsen ved om det. Har fru Kirsten Jacobsen selv engang været aktiv i en beboerafdeling?

Det har jeg, og jeg har også engang været afdelingsformand, så jeg ved, hvilke problemer der er med at få lejerne til at bestemme det ene og det andet, for de har jo tusinde meninger om det hele. De kommer til møderne, og de skal nok gøre deres indflydelse gældende med hensyn til, hvordan pengene skal bruges, for alle lejerne er interesseret i at holde huslejerne nede, men de er også interesserede i at have et godt dagligliv. Derfor er der også nogle ganske bestemte ønsker til det fællesskab, de har valgt at bo i, for det er vigtigt – både for dem, der selv har kunnet vælge at bo almennyttigt, og for dem, der er henvist til at bo almennyttigt, fordi de ikke har andre muligheder – at have et godt dagligliv, og det hører altså med til et godt dagligliv, at man har et godt naboskab og et godt fællesskab. Så jeg vil gerne spørge fru Kirsten Jacobsen, hvor de erfaringer kommer fra, at lejerne ikke møder op?

Fru Bodil Thrane gør det til et udtryk for, at der skulle være en modsætning imellem lejerne og institutionen, som der bliver sagt. Jamen det er der ikke, for lejerne er institutionen, men jeg forstår, at det er vanskeligt for folk, der ikke har bevæget sig i boligbevægelsen, at få ind på livet, hvad det her drejer sig om. Jeg synes, at både hr.

Villy Søvnald og hr. Keld Albrechtsen meget nøje har forsøgt at forklare, hvad det er, der foregår inden for området, og jeg er overbevist om, at en masse af de aktiviteter, der foregår på frivillig basis – med folk, der engagerer sig – er med til at forhindre, at vi skal bruge tusindvis af offentlige kroner som erstatning for den opgave, der her bliver løst af mennesker – mennesker imellem – i stedet for at der skal ydes socialpædagogisk bistand, psykiatrisk bistand, og hvad ved jeg. Jeg er ikke et øjeblik i tvivl om, at man her løser en opgave, som ellers ville koste mange penge for samfundet. Jeg er sikker på, at det er en billig og for lejerne en god måde at løse opgaverne på.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg blev spurgt, om der ikke var grundlag for at gøre noget i forbindelse med den kritik, som kom frem, da vi – kort fortalt, for det er en noget indviklet sag – fandt ud af, at der var blevet ført penge ud af Lejerbo via Lejinco, på den måde at pengene havnede hos Lejernes Landsorganisation.

Det er naturligvis en sag, som betyder, at problemet skal løses på to måder. Den ene er, at der naturligvis ikke skal kunne føres penge ud af selskaberne, for en boligforenings midler tilhører beboerne og skal forblive hos dem; det problem er løst med boligministerens forslag. Den anden er, at der selvfølgelig skal være fuldt tilsyn med hele det område, som et boligselskab eller en boligforening administrerer. Tilsynet skal omfatte det hele, og også den såkaldte tilknyttede virksomhed; det er også løst med boligministerens forslag.

Dermed er det problem løst, der stod omkring den sag – som jeg er fuldstændig enig i rejste et alvorligt problem, og som var med til at bidrage til at skabe problemer for hele den almennyttige sektor. Derfor kan den ikke beklages dybt nok.

Men jeg må klart tage afstand fra, når den sag bliver brugt til at skabe en almindelig hetz mod alle de mange mennesker i det almennyttige byggeri, som betragter det – jeg havde næsten sagt, men nu skal jeg ikke blive al for højtidelig – som en livssag at være med til at løse nogle sociale problemer, og hvor denne Lejincosag overhovedet ikke har noget at gøre med deres dagligdag.

De problemer, som er blevet påpeget af VKZ – og med rette bliver løst med boligministerens forslag – og resten af det, der står i det borgerli-